

Dosarul nr. 3r-218/22
2-22062170-01-3r-12072022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Grigori Colev

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Grigori Colev împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva încheierii din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea lui Grigori Colev privind suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 cu privire la desemnarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești

constată:

La 28 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Grigori Colev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022, a fost revocată hotărârea CSM nr. 212/13 din 25 iunie 2019, prin care dânsul a fost desemnat în calitate de interimar funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției vacante, împuternicirile respective până la completarea funcției vacante, fiind delegate judecătorului Curții de Apel Comrat, Andrei Mironov.

A considerat acest act administrativ individual defavorabil ilegal și pasibil anulării, deoarece prin Hotărârea Curții Constituționale din 30 martie 2022, a fost suspendată acțiunea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, care permitea CSM în termen de până la convocarea legală a noii componente a Consiliului Superior al Magistraturii să adopte hotărâri în conformitate cu

prevederile Codului administrativ, care reglementează emiterea actelor administrative.

Luând în considerație că Hotărârea Curții Constituționale din 30 martie 2022 a intrat în vigoare în ziua emiterii, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii putea să fie adoptată numai în condiții generale, prevăzute de Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii - art. 3 alin. (1), 9 alin. (1), 12 alin. (1) lit. a), 15 alin. (2).

Astfel, a considerat că hotărârea contestată a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 este pasibilă anulării, întrucât a fost adoptată în lipsa cvorumului, deoarece dintre 8 membrii participanți ai CSM la majoritatea dintre ei (6 membri) împuternicirile au expirat.

La fel, a evidențiat că actul administrativ contestat a fost adoptat cu încălcarea unui șir de principii ale Codului administrativ, stipulate la art. 21 (legalitatea), 29 (proporționalitatea), 30 (securitatea raporturilor juridice), 31 (motivarea), 32 (comprehensibilitatea și transparența acțiunilor), precum și procedurile legale, care reglementează adoptarea hotărârilor CSM.

De asemenea, reclamantul a afirmat că, pe lângă încălcările procedurale, actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea evidentă a normelor materiale.

Astfel, în actul administrativ sunt invocate două temeuri nemotivate - art. 146 alin. (1) lit. c, e) Cod administrativ, totodată drept temei de fapt al actului este indicat concursul, care urmează să aibă loc pentru ocuparea funcției vacante administrative în Curtea de Apel Comrat.

A menționat că, în conformitate cu legislația în vigoare, nu sunt prevăzute astfel de restricții pentru participare la concurs a persoanelor, care ocupă funcții administrative. Nu este absolut clar cum acest fapt poate influența asupra rezultatelor concursului. Or, din contra, timp de 1 an și jumătate nu a constituit careva impediment pentru participarea sa la concurs în statut de președinte interimar al Curții de Apel Comrat.

Prin urmare, a considerat că de către pârât au fost ignorate prevederile imperative ale Codului administrativ și Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Așadar, Consiliul Superior al Magistraturii nu a avut temeuri și motive pentru reexaminarea situației juridice definitive privind determinarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la desfășurarea concursului pentru completarea funcției vacante, neasigurarea participării persoanelor interesate și examinarea chestiunii, care nu a fost introdusă în ordinea de zi și fără raport respectiv, adică fără descrierea procedurii de contencios administrativ, pe care va fi bazat actul defavorabil.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 10, 11, 17, 20, 21, 29, 30, 32, 118, 137, 172 alin. (2) lit. a), 189, 191 alin. (3), 214, 224 alin. (1) lit. a), 225 Cod administrativ.

A solicitat admiterea prezentei acțiuni în contencios administrativ spre examinare, anularea ca fiind ilegală a hotărârii Plenului Consiliului Superior al

Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 privind revocarea hotărârii CSM nr. 212/13 din 25 iunie 2019.

Totodată, în temeiul art. 214 și 172 alin. (2) Cod administrativ, Grigori Colev a depus demers privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, prin care a solicitat suspendarea executării actului administrativ - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022, în legătură cu existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil.

În susținerea demersului menționat, Grigori Colev a invocat aceleași temeiuri de fapt și de drept, ca și în cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea din 6 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost atras în proces ca terț, Andrei Mironov, judecător la Curtea de Apel Comrat.

Prin încheierea din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Grigori Colev privind suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 cu privire la desemnarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Grigori Colev împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Andrei Mironov cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

La 1 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Grigori Colev a depus recurs împotriva încheierii din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri, prin care să fie admis demersul depus de el privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat – hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022.

În susținerea recursului a invocat că, din motive necunoscute, demersul lui a fost examinat timp de o lună și jumătate, iar în motivarea încheierii instanța de judecată a acordat atenție considerabilă art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, în timp ce unicul argument și temei al demersului a fost indicat art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ - existența unei suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, însă pe baza temeiului respectiv (art. 214 alin. (2) lit. a) Cod administrativ) încheierea contestată a instanței de judecată nu a fost absolut motivată.

A evidențiat recurentul că instanța de judecată a invocat judecăți abstracte și contradictorii cu privire la aspectele legalității actelor administrative, că acesta este un element esențial și se verifică doar în cadrul susținerilor verbale și ca urmare se face concluzia că dânsul nu a prezentat careva probe ce ar reprezenta indici destul de evidente de combatere a prezumției legalității actului administrativ.

Totodată, a subliniat că niciunul dintre argumentele invocate de dânsul nu a fost discutat și combătut.

A menționat că în speța dată este documentat un caz clasic al unui act administrativ vădit și evident ilegal, din cauza lipsei cvorumului organului colegial la adoptarea deciziei și a unui șir de alte încălcări de procedură.

Astfel, a precizat că prin Hotărârea Curții Constituționale din 30 martie 2022, a fost suspendată acțiunea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, care permitea CSM în perioada de până la data convocării legale a noii componente a Consiliului Superior al Magistraturii să adopte hotărâri în conformitate cu prevederile Codului administrativ, care reglementează emiterea actelor administrative.

Luând în considerație, că această Hotărâre a Curții Constituționale din 30 martie 2022 a intrat în vigoare în ziua emiterii, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii putea să fie adoptată numai în condiții generale, prevăzute de Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii – art. 3 alin. (1), 9 alin. (1), 12 alin. (1) lit. a), 15 alin. (2).

Prin urmare, hotărârea contestată a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 este pasibilă anulării, întrucât a fost adoptată în lipsa cvorumului, deoarece din 8 membrii participanți ai CSJ la 6 dintre ei împuternicirile au expirat (în demersul s-a comis o greșeală, a fost indicat 5).

Acest argument, ca și toate celelalte, nu a fost discutat și examinat, dar în același timp se face concluzia vădit ilegală și nefondată, că instanța de judecată nu a depistat în mod obiectiv dubii serioase și justificate în ilegalitatea actului administrativ individual contestat - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022.

Pentru a face o astfel de concluzie, argumentele lui trebuie să fie combătute, însă pârâtul nici nu le neagă.

Prin prisma celor expuse, fără a se îndoii în calificarea profesională a colegilor săi, a presupus că hotărârea luată este legată exclusiv cu statutul pârâtului.

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din materialele dosarului rezultă că încheierea recurată a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 21 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 46).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 1 iulie 2022 împotriva încheierii din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună invitarea părților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse în

cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă o decizie prin care anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

După cum denotă actele cauzei prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 cu privire la desemnarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat, a fost revocată hotărârea CSM nr. 212/13 din 25 iunie 2019 cu privire la desemnarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat, fiind desemnat Andrei Mironov, judecător la Curtea de Apel Comrat pentru exercitarea interimatului funcției de președinte al instanței până la completarea funcției vacante în modul stabilit (f. d. 9-10).

Nefiind de acord cu această hotărâre, Grigori Colev a contestat-o în instanța de judecată, solicitând totodată și suspendarea executării actului administrativ individual contestat - hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 (f. d. 1-3, 4-6).

Tot actele cauzei atestă că prin încheierea din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea lui Grigori Colev privind suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 cu privire la desemnarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Grigori Colev împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț Andrei Mironov cu privire la contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată (f. d. 41-45).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, analizând argumentele recursului în raport cu circumstanțele care au importanță pentru elucidarea chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil, consideră că soluția dată de prima instanță este corectă din considerentele ce urmează.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea

executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei legale enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Aceasta presupune fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Conform art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei legale menționate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeuri necesare a fi întrunite, prevăzute prin lege.

Așadar, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, și nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, prin urmare, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În speță, referitor la primul temei prevăzut de legiuitor – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, instanța de recurs menționează că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea

actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare.

Corespunzător, ilegalitatea actului administrativ individual vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

La caz, Grigori Colev în motivarea solicitării de suspendare a executării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 a invocat că:

- prin Hotărârea Curții Constituționale din 30 martie 2022, a fost suspendată acțiunea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 26 din 10 martie 2022, care permitea CSM în termen de până la convocarea legală a noii componente a Consiliului Superior al Magistraturii să adopte hotărâri în conformitate cu prevederile Codului administrativ, care reglementează emiterea actelor administrative;
- hotărârea contestată a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022 a fost adoptată în lipsa cvorumului, deoarece dintre 8 membrii participanți ai CSM la majoritatea dintre ei (6 membri) împuternicirile au expirat;
- actul administrativ contestat a fost adoptat cu încălcarea unui șir de principii ale Codului administrativ, stipulate la art. 21 (legalitatea), 29 (proporționalitatea), 30 (securitatea raporturilor juridice), 31 (motivarea), 32 (comprehensibilitatea și transparența acțiunilor), precum și procedurile legale, care reglementează adoptarea hotărârilor CSM;
- actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea evidentă a normelor materiale;
- în actul administrativ sunt invocate două temeuri nemotivate - art. 146 alin. (1) lit. c, e) Cod administrativ, totodată drept temei de fapt al actului este indicat concursul, care urmează să aibă loc pentru ocuparea funcției vacante administrative în Curtea de Apel Comrat;
- în conformitate cu legislația în vigoare, nu sunt prevăzute astfel de restricții pentru participare la concurs a persoanelor, care ocupă funcții administrative. Nu este absolut clar cum acest fapt poate influența asupra rezultatelor concursului. Or, din contra, timp de 1 an și jumătate nu a

constituit careva impediment pentru participarea sa la concurs în statut de președinte interimar al Curții de Apel Comrat;

- de către pârât au fost ignorate prevederile imperative ale Codului administrativ și Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii;
- Consiliul Superior al Magistraturii nu a avut temeiuri și motive pentru reexaminarea situației juridice definitive privind determinarea exercitării interimatului funcției de președinte al Curții de Apel Comrat până la desfășurarea concursului pentru completarea funcției vacante, neasigurarea participării persoanelor interesate și examinarea chestiunii, care nu a fost introdusă în ordinea de zi și fără raport respectiv, adică fără descrierea procedurii de contencios administrativ, pe care va fi bazat actul defavorabil.

Instanța de recurs, fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecării și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că prima instanță corect a concluzionat asupra faptului că în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu au fost constatate obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022.

În susținerea opiniei enunțate, se va evidenția că nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la ilegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrul procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ.

Or, judecarea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de ilegalitate ale actului administrativ contestat invocate în susținerea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat de suspendare a actului administrativ contestat.

Pe cale de consecință, având în vedere că examinarea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, prima instanță just a stabilit că în speță nu au fost constatate suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a

actului administrativ individual defavorabil, instanța de recurs relevă că scopul aplicării acestei teme este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău corect a concluzionat că în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

Și aceasta deoarece, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător.

Or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, reclamantul nu a argumentat prin ce acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului contestat i-ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile.

De altfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Mai mult, chiar dacă riscul și este abstract, cererea cu privire la suspendarea actului administrativ contestat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor fapte.

Distinct de cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În același timp, orice acțiune întreprinsă trebuie să fie proporțională cu scopul său, iar ingerințele în drepturile pârâtului și persoanelor interesate trebuie să fie

echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului.

Față de cele ce preced, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Grigori Colev.

Se menține încheierea din 20 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Grigori Colev împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru